

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222201206
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7222201206.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: ENERGIE MONTAGE s.r.o., Mikovíniho 8, Trnava, IČO: 36 235 504, zastúpeného: advokátska kancelária ČECHOVÁ & PARTNERS s. r. o., Staromestská 3, Bratislava, IČO: 47 249 129, proti žalovanému: ZTS Výskumno-vývojový ústav Košice, a.s., Južná trieda 95, Košice, IČO: 31 651 585, zast. GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., Kováčska č. 53, 040 01 Košice, IČO: 36 730 564, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia doručenom súdu 4.2.2022, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 2.3.2022, č.k. 33Cb/7/2022-129 takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie časti návrhu, z r u š u j e uznesenie o zamietnutí návrhu v rozsahu, ktorým bol zamietnutý návrh na zriadenie záložného práva na pohľadávky žalovaného: 1. z bankového účtu vedeného vo T., a.s. číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, Z.: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (a to na súčasné aj budúce), a 2. voči spoločnosti Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a. s., so sídlom Jaslovské Bohunice 360, 919 30 Jaslovské Bohunice, IČO: 35 946 024, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu W., oddiel: Sa, vložka č.: XXXXX/T, zo Zmluvy o dielo č. ZM-XX-XX-X-XXXXX-XXXXX, uzatvorenej dňa 22.7.2017 medzi žalovaným a spoločnosťou Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a. s., a to v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho pohľadávok voči žalovanému na zaplatenie sumy vo výške istiny 100.800,- eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry č. 20180248 vo výške 35.800,- eur a z titulu nesplatenej pôžičky poskytnutej dňa 15.10.2018 a v tejto časti konanie z a s t a v u j e.

II. Nad zastavenú časť uznesenie p o t v r d z u j e.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o návrhu doručenom mu dňa 4.2.2022, ktorým žalobca žiadal nariadiť zabezpečovacie opatrenie v nasledovnom znení: zriaďuje záložné právo na pohľadávky žalovaného - ZTS Výskumno-vývojový ústav Košice, a.s., so sídlom Južná trieda 95, 041 24 Košice, Slovenská republika, IČO: 31 651 585, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu X. I, odd.: Sa, vložka č.: XXX/V, súčasné i budúce

1. z bankového účtu vedeného vo T., a.s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, Z.: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (a to na súčasné aj budúce), a

2. voči spoločnosti Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a.s., so sídlom Jaslovské Bohunice 360, 919 30 Jaslovské Bohunice, IČO: 35 946 024, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu W., oddiel: Sa, vložka č.: XXXXX/T, zo Zmluvy o dielo č. ZM-XX-XX-X-XXXXX-XXXXX, uzatvorenej dňa 22.7.2017 medzi žalovaným a spoločnosťou Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a.s.,

a to v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho pohľadávok voči žalovanému na zaplatenie sumy vo výške istiny 252.433,06 eura s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry č. 20180248 zo dňa 10. 1. 2019, faktúry č. 20180255 zo dňa 15. 1. 2019, faktúry č. 20200045 zo dňa 18. 8. 2020, faktúry č. 20200047 zo dňa 22. 8. 2020, faktúry č. 20200053 zo dňa 4. 9. 2020, faktúry č. 20200054 zo dňa 7. 9. 2020, faktúry č. 20200061 zo dňa 12. 10. 2020, faktúry č. 20200070 zo dňa 15. 10. 2020, faktúry č. 20200071 zo dňa 3. 11. 2020, faktúry č. 20200072 zo dňa 4. 11. 2020, faktúry č. 20200075 zo dňa 11. 11. 2020, faktúry č. 20200078 zo dňa 3. 12. 2020, faktúry č. 20200081 zo dňa 4. 12. 2020, faktúry č. 20200084 zo dňa 4. 1. 2021, faktúry č. 20200085 zo dňa 4. 1. 2021, faktúry č. 20200088 zo dňa 8. 1. 2021, faktúry č. 20210008 zo dňa 2. 3. 2021, faktúry č. 20210014 zo dňa 23. 3. 2021, faktúry č. 20210024 zo dňa 14. 5. 2021 a z titulu nesplatennej pôžičky poskytnutej dňa 15.10.2018.

2.1. Dôvodil, že v období od 28.12.2008 až 2.3.2021 dodal žalovanému na základe jeho objednávky tovar a poskytol služby pozostávajúce z výroby a dodávky vozidiel, zámočnických, zvaračských, montážnych a elektromontážnych prác. Za dodané tovary a poskytnuté služby vystavil faktúry č. 20180248, č. 20180255, č. 20200045, č. 20200047, č. 20200053, č. 20200054, č. 20200061, č. 20200070, č. 20200071, č. 20200072, č. 20200075, č. 20200078, č. 20200081, č. 20200084, č. 20200085, č. 20200088, č. 20210008, č. 2021004, č. 20210024 celkovo vo výške 187.433,06 eur, z ktorých žalovaný uhradil sumu 116.141,64 eur. Zároveň strany sporu uzavreli dňa 15.10.2018 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 65.000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť do 31.12.2018. Poskytnutú pôžičku žalovaný nesplatil ani čiastočne. Dlhá suma žalovaného vo vzťahu k žalobcovi tak predstavuje istinu 252.433,06 eur s príslušenstvom.

2.2. Žalobca dôvodí obavou zo zmarenia exekúcie, pretože:

- ani po doručení upomienok na zaplatenie dlžnej sumy túto ani čiastočne neuhradil;
- v rokoch 2020 a 2021 u žalovaného nastalo podstatné zhoršenie finančnej situácie. Podľa verejne dostupných údajov z účtovnej závierky žalovaného zostavenej ku dňu 31.12.2020, v roku 2020 žalovaný vykázal stratu vo výške - 75.254,- eur. Aj keď účtovná závierka za rok 2021 nebola zverejnená, zlá finančná situácia pokračovala aj v roku 2021 čoho dôkazom je skutočnosť, že dňa 26.10.2021 Okresný súd Košice I uznesením vydaným pod sp.zn. 30K/24/2021 začal voči žalovanému konkurzné konanie, ktoré bolo neskôr zastavené uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 11.1.2022;
- pre žalobcu je pretrvávajúce neplatenie dlžnej sumy takmer likvidačné. Služby a tovary poskytoval žalovanému v pozícii subdodávateľa k plneniu Zmluvy o dielo č. ZM-XX-XX-X-XXXXX-XXXXX uzatvorenej dňa 22.7.2017 (ďalej len Zmluva o dielo) medzi žalovaným ako dodávateľom a spoločnosťou Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a.s., so sídlom Jaslovské Bohunice 360 (ďalej len JAVYS, a.s.) ako objednávateľom. V situácii, v akej sa žalobca nachádza, je tak výlučne odkázaný na svojvôľu žalovaného, ktorý však ako hlavný dodávateľ spoločnosti JAVYS, a.s. neuhradené pohľadávky voči nemu ako menšej spoločnosti ignoruje.; z uvedeného dôvodu bol nútený obrátiť sa ako subdodávateľ na spoločnosť JAVYS, a.s. ako objednávateľa so žiadosťou o aspoň čiastočné uspokojenie svojich záväzkov. Je nájomcom v priestoroch, ktorých prenajímateľom je spoločnosť JAVYS, a.s.. V dôsledku finančných ťažkostí spôsobených mu žalovaným, nebol schopný platiť nájomné a dlh na neuhradenom nájomnom voči JAVYS, a.s. predstavuje 100.800,- eur. Žalobcovi sa po rokovaní so spoločnosťou JAVYS, a.s. podarilo dohodnúť na možnosti, aby táto časť pohľadávky mohla byť započítaná voči pohľadávke JAVYS, a.s. na úhradu nájomného;
- finančné problémy, ktoré mal žalovaný v rokoch 2020 a 2021 sa mu podarilo odvrátiť výlučne len vďaka poskytnutým peňažným prostriedkom od bližšie nešpecifikovaného investora, o čom sa žalobca dozvedel len z publikovaných článkov v médiách.
- Z vyššie uvedeného tak podľa žalobcu vyplýva, že existuje naliehavá potreba zriadenia záložného práva v prospech žalobcu, pretože v prípade pretrvávajúcej zlej finančnej situácie žalovaného by sa mohol vytvoriť nezvratný právny stav a došlo by k znemožneniu výkonu exekúcie zo strany žalobcu.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 a nasl. CSP a dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť.

3.1. Uzavrel, že žalobca síce osvedčil existenciu nároku, ktorému žiadal poskytnúť súdnu ochranu, no neosvedčil existenciu obavy zmarenia budúcej (prípadnej) exekúcie a teda potrebu neodkladnej úpravy zo strany súdu. V tejto súvislosti zdôraznil, že tvrdená zlá finančná situácia a domnienky žalobcu o pôsobení neznáameho investora, ktorý má ovplyvňovať plnenie záväzkov u žalovaného, nie sú na zriadenie sudcovského záložného práva postačujúce. Nebolo totiž žalobcom ani len tvrdené, že žalovaný svojim majetkom (ktorého existencia vo výške dostatočnej pre uspokojenie nároku žalobcu vyplýva

zo samotného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) disponuje tak, že sa ho zbavuje, pričom len z takého konania žalovaného by pre žalobcu vyplývala hrozba, že svoju pohľadávku ani v prípade, ak bude judikovaná, nebude môcť uspokojiť. Zároveň zdôraznil, že návrhu veriteľov na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného nebolo vyhovené, pričom k zastaveniu konania došlo z dôvodu zániku všetkých splatných pohľadávok veriteľov, ktorí boli účastníkmi konkurzného konania po začatí konkurzného konania, no pred vyhlásením konkurzu.

3.2. Nárok na náhradu trov konania priznal úspešnému žalovanému, ktorému však žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

4. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h) a g) CSP.

4.1. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil existenciu obavy zo zmarenia budúcej exekúcie (a teda potrebu neodkladnej úpravy pomerov zo strany súdu) zdôraznil, že zákon neobmedzuje preukázanie takejto obavy len dôkazmi o tom, že sa žalovaný zbavuje majetku, ale aj inými skutočnosťami osvedčujúcimi, že do toho času, kým žalobca dosiahne judikovanie svojej pohľadávky vykonateľným súdnym rozhodnutím, majetková a finančná situácia žalovaného už nemusí postačovať na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekúcií. V návrhu preukázal zhoršujúcu sa finančnú a majetkovú situáciu žalovaného jednak predloženou účtovnou závierkou žalovaného zostavenou ku dňu 31.12.2020, ako i začatým konkurzným konaním na návrh iných veriteľov, ktorí tak dosiahli zaplatenie svojich pohľadávok a svoje návrhy na vyhlásenie konkurzu následne vzali späť a konanie bolo zastavené. Takýmto zaplatením pohľadávok žalovaným len dvom veriteľom v celosti, preukázateľne došlo k zbaveniu sa majetku žalovaných len v prospech vybraných veriteľov. To, že konkurzné konanie bolo zastavené, podľa názoru odvolateľa jednoznačne poukazuje na skutočnosť, že veritelia, ktorí vystupovali v konkurznom konaní sa nevedeli domôcť uspokojenia svojich pohľadávok a ako prostriedok ich vymoženia využili podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného a bol to žalovaný, kto riešil túto situáciu tak, že uspokojil len týchto veriteľov a nesporne sa za tým účelom zbavil časti svojho majetku. Z uvedeného vyplýva hrozba, že pokiaľ si žalobca uplatní svoje pohľadávky voči žalovanému v konaní vo veci samej, tak kým dôjde k právoplatnému skončeniu konania, žalovaný už nemusí mať dostatočný majetok na uhradenie jeho pohľadávok.

4.2. V ďalšom zdôraznil skutočnosť, že žiadal zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením na pohľadávky zo zmluvy o dielo a k bankovému účtu, kde majú byť tieto pohľadávky vyplatené z dôvodu, že časť sumy pohľadávok zo zmluvy o dielo predstavuje cenu za práce žalobcu, ktoré vykonal ako subdodávateľ pre žalovaného. Zriadenie záložného práva v žiadanom rozsahu je preto odôvodneným.

4.3. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP uvádza, že po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie boli začaté viaceré exekučné konania, čo tiež svedčí o zlej finančnej situácii žalovaného aj v roku 2021. Z dôvodu narastajúceho množstva exekúcií vedených voči žalovanému je zrejmé, že ak sa bude žalobca domáhať svojich pohľadávok vo veci samej, bez zabezpečenia zabezpečovacím opatrením je vysoké riziko, že v čase, keď sa domôže právoplatného rozhodnutia, už žalovaný nebude mať dosť majetku na jeho uspokojenie. Zároveň zdôraznil, že dňa 7.1.2022 prebehla dobrovoľná dražba, na ktorej boli vydražené nehnuteľnosti žalovaného nachádzajúce sa v obci X., mestská časť H., v kat.území H. mesto, zapísané na LV č. XXXXX. M. sa teda krátko pred podaním návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia cestou dobrovoľnej dražby zbavil svojho majetku, ale aj napriek uvedenému neboli žalovaným uhradené žiadne pohľadávky žalobcu.

4.4. V ďalšom uvádza, že na základe rokovaní sa po podaní návrhu podarilo žalobcovi dohodnúť so spoločnosťou JAVYS, a.s. a so žalovaným na uzatvorenie trojstrannej dohody, ktorou došlo k čiastočnému vzájomnému započítaniu pohľadávok medzi stranami. Na základe rokovaní bola dňa 8.2.2022 uzatvorená trojstranná dohoda o započítaní pohľadávky (ďalej len dohoda o započítaní). V dôsledku započítania došlo vo vzájomnom vzťahu k splateniu celej istiny pohľadávky z pôžičky a k čiastočnému splateniu pohľadávky z faktúry č. 20180248 vo výške 35.800,- eur (celkovo k splateniu sumy 100.800,- eur). Žalobcovi sa tak podarilo dosiahnuť uspokojenie časti svojich pohľadávok voči žalovanému, avšak len vďaka dohode so spoločnosťou JAVYS a.s., ktorá bola povinná zaplatiť žalovanému dlžnú sumu zo zmluvy o dielo.

4.5. Vzhľadom na vyššie uvedené vzal návrh sčasti späť vo vzťahu k pohľadávkam žalobcu, ktoré majú byť záložným právom zabezpečené (v rozsahu celej pohľadávky z pôžičky a časti pohľadávky z faktúry č. 20180248 vo výške 35.800,- eur), t.j. zostávajúca výška istiny pohľadávok, ktoré majú byť zabezpečené záložným právom je vo výške 151.633,06 eur.

Žiada, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadiuje záložné právo na pohľadávky žalovaného - ZTS Výskumno-vývojový ústav Košice,

a.s., so sídlom Južná trieda 95, 041 24 Košice, Slovenská republika, IČO: 31 651 585, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu X. I, odd.: Sa, vložka č.: XXX/V, súčasné i budúce 1.z bankového účtu vedeného vo T., a.s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, Z.: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (a to na súčasné aj budúce), a 2.voči spoločnosti Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a.s., so sídlom Jaslovské Bohunice 360, 919 30 Jaslovské Bohunice, IČO. 35 946 024, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu W., oddiel: Sa, vložka č.: XXXXX/T, zo Zmluvy o dielo č. ZM-XX-XX-X-XXXXX-XXXXX, uzatvorenej dňa 22.7.2017 medzi žalovaným a spoločnosťou Jadrová a vyradovacia spoločnosť, a.s.; a to v prospech navrhovateľa - ENERGIE MONTAGE s.r.o., so sídlom Mikovíniho 7319/8, 917 07 Trnava, Slovenská republika, IČO: 36 235 504, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu W., odd.: Y., vložka č. XXXXX/T na zabezpečenie jeho pohľadávok voči žalovanému na zaplatenie sumy vo výške istiny 151.633,06 eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry č. 20180248 zo dňa 10.1.2019, faktúry č. 20180255 zo dňa 15.1.2019, faktúry č. 20200045 zo dňa 18.8.2020, faktúry č. 20200047 zo dňa 22.8.2020, faktúry č. 20200053 zo dňa 4.9.2020, faktúry č. 20200054 zo dňa 7.9.2020, faktúry č. 20200061 zo dňa 12.10.2020, faktúry č. 20200070 zo dňa 15.10.2020, faktúry č. 20200071 zo dňa 3.11.2020, faktúry č. 20200072 zo dňa 4.11.2020, faktúry č. 20200075 zo dňa 11.11.2020, faktúry č. 20200078 zo dňa 3.12.2020, faktúry č. 20200081 zo dňa 4.12.2020, faktúry č. 20200084 zo dňa 4.1.2021, faktúry č. 20200085 zo dňa 4.1.2021, faktúry č. 20200088 zo dňa 8.1.2021, faktúry č. 20210008 zo dňa 2.3.2021, faktúry č. 20210014 zo dňa 23.3.2021 a faktúry č. 20210024 zo dňa 14.5.2021.

5. Žalovaný navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Argumentáciu žalobcu vo vzťahu k preukázaniu obavy, že by prípadná exekúcia jeho pohľadávok mohla byť v budúcnosti ohrozená, označil za nekonzistentnú a vnútorne rozpornú, keď na jednej strane tvrdí, že správanie žalovaného nasvedčuje tomu, že nemá najmenší záujem dlhovanú sumu splatiť, no súčasne potvrdzuje, že žalovaný už časť dlžnej sumy splatil. Zavádzajúcim je aj poukázanie na skutočnosť, že na majetok žalovaného bolo uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 26.10.2021 začaté konkurzné konanie na základe návrhu veriteľa, pričom túto skutočnosť prezentuje v negatívnom svetle tak, aby tým vyvolal dojem o platobnej neschopnosti žalovaného. Podľa názoru žalovaného táto skutočnosť svedčí o dobrých úmysloch žalovaného a jeho snahe uspokojiť všetkých svojich veriteľov, nakoľko predmetné konkurzné konanie bolo uznesením zo dňa 11.1.2022 zastavené z dôvodu osvedčenia platobnej schopnosti žalovaného.

5.1. V ďalšom poukazuje na nepoctivé konanie žalobcu, ktorý dňa 4.2.2022 doručil návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, hoci už 3 dni pred jeho podaním, t.j. dňa 1.2.2022 bol zo strany žalovaného doručený návrh trojstrannej dohody o započítaní pohľadávok medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou JAVYS a.s.. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný má záujem a preukázal ho aj žalobcovi (doručením dohody o započítaní) na uspokojení jeho pohľadávok, pričom dohodu o započítaní podpísal bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o podanom návrhu zo strany žalobcu (o ktorom sa dozvedel až dňa 11.4.2022, keď mu bol doručený spolu s uznesením a odvolaním Krajským súdom v Košiciach). Pri podpise dohody o započítaní bol aktívnym, keď to bol jeho právny zástupca, ktorý ju na pokyn žalovaného sfinalizoval a rozposlal e-mailom všetkým zúčastneným stranám.

5.2. Za nepravdivé označil tvrdenie žalobcu o jeho nepriaznivej finančnej situácii pretože z poslednej účtovnej závierky vyplýva, že jeho aktíva sú 10.870.879,- eur a vlastné imanie (rozdiel medzi majetkom a záväzkami) je kladné vo výške 2.529.370,- eur. Pokiaľ žalobca poukazuje na exekúcie vedené na majetok žalovaného, tak žalovaný má uzatvorenú dohodu o splátkach zo dňa 20.1.2022 so súdnou exekútkou JUDr. Darinou Juhászovou, pričom vzhľadom na zákonnú koncentráciu konaní voči jednému povinnému u jedného exekútora, nemôžu byť exekučné konania voči žalovanému vedené u iného súdneho exekútora; žalovaný v zmysle dohody riadne dodržiava a spláca svoje záväzky;

5.3. Žalovaný uzatvára, že v konaní neboli preukázané žiadne také úkony žalovaného, ktoré by mohli založiť existenciu hrozby zmarenia exekúcie a ktoré by mali s pohľadávkou žalobcu priamu vecnú súvislosť.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

7. Ako už bolo uvedené, v odvolaní vzal žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia k pohľadávkam v rozsahu ako je špecifikovaný vyššie späť (viď. ods. 4.5.).

7.1. Podľa § 370 ods. 1,2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7.2. Keďže žalobca vzal návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia späť, súd späťvzatie v žiadanej časti pripustil, v tomto rozsahu zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

8. Odvolací súd v súlade s § 329 ods. 1 CSP zaslal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o tomto návrhu a odvolanie žalobcu žalovanému, ktorý sa vyjadril ako je uvedené vyššie (viď. ods. 5-5.3.).

9. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. g), t.j., že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo teda posúdenie skutočnosti, či boli alebo neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia uvedené v § 343 a nasl. CSP.

11. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

12. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Zabezpečovacie opatrenie spočíva v zriadení tzv. sudcovského záložného práva na majetkových hodnotách dlžníka za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa. Zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je teda ochrana peňažného nároku veriteľa voči dlžníkovi pre prípad existencie obavy, že budúca exekúcia bude zmarená. Zabezpečovacie opatrenie má tak posilniť istotu veriteľa, že v prípade úspechu v konaní si bude môcť svoju pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom záložného práva. Žalobca musí osvedčiť jednak existenciu nároku, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu, jednak existenciu obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia. Dokazovanie má v tomto konaní povahu osvedčovania. Uvedené znamená, že sa na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťujú relevantné skutočnosti, pričom sa nemusí dodržať formalizovaný postup procesného dokazovania. Osvedčenie teda znamená, že súd pomocou žalobcom predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, prostredníctvom ktorých sa mu daný nárok vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci javí ako nanajvýš pravdepodobný. Zo strany žalobcu musí byť splnená aj ďalšia podmienka, t.j. musí osvedčiť existenciu obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia. Je potrebné, aby nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia bolo reálne a bezprostredne hrozilo. Táto obava musí byť osobitne špecifikovaná (v čom konkrétne spočíva). Iba samotná existencia dlhu (bez ohľadu na to v akej výške) obavu z ohrozenia budúcej exekúcie spravidla neosvedčuje.

14. V ďalšom musí súd skúmať aj princíp proporcionality, t.j. musí skúmať, či zabezpečovacie opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

15. Aj odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobca osvedčil existenciu nároku, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu. Právny dôvod a jeho výšku žalovaný napokon ani nerozporoval, čo vyplýva z jeho písomného vyjadrenia.

16. Pokiaľ ide o osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca túto neosvedčil. Súdna prax už ustálila, že je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo k úplnému zmareniu budúcej exekúcie a rovnako ustálila, že žalobcu v tomto štádiu konania nemožno generálne zaťažiť povinnosťou preukázať bezprostredný úmysel dlžníka smerujúci k ohrozeniu exekúcie. Ako už bolo uvedené, pri skúmaní obavy z ohrozenia exekúcie súd musí vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, ktoré osvedčujú potrebu zriadenia záložného práva. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že táto obava môže vychádzať nielen z aktívneho konkrétneho správania žalovaného smerujúceho k ohrozeniu budúcej exekúcie (napr. predaj majetku), ale aj z okolností nemajúcich základ v jeho aktívnom konaní (napr. existencia viacerých záložných práv, kde na režim práv a povinností záložným právam prislúchajúcim, jeho výkon a zánik platia primerane ustanovenia § 151a a nasl. OZ a existencia viacerých záložných práv reálne odôvodňuje obavu, že pohľadávka nezabezpečená zabezpečovacím opatrením nebude uspokojená, a to aj s prihliadnutím na § 151k OZ).

17. Z obsahu spisu je zrejmé, že na strane žalovaného neexistuje žiadne aktívne konanie smerujúce k znemožneniu, či sťaženiu budúcej exekúcie. Žalobca argumentuje začatím konkurzného konania voči žalovanému. Pre úplnosť je vo vzťahu k uvedenému potrebné uviesť, že návrh na vyhlásenie konkurzu je oprávnený podať veriteľ, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka; ktorá existuje vtedy, ak je dlžník v omeškaní viac ako 30 dní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi (§ 11 ods. 3 ZKR). Voči žalovanému bolo konkurzné konanie zastavené, pretože osvedčil svoju platobnú schopnosť. Použitie majetku na splatenie splatných pohľadávok s cieľom vyhnúť sa vyhláseniu konkurzu, nemožno kvalifikovať ako cieleňé zbavovanie sa majetku, čo by bolo dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a už vôbec nemožno dospieť k žalobcom prezentovanému názoru (v odvolaní), že zaplatením pohľadávok dvom veriteľom (relevantným v prípade konkurzného konania), došlo k zbaveniu sa majetku v prospech len vybraných veriteľov, k zvýhodneniu týchto veriteľov a dokonca ku konaniu, ktoré je ZKR zakázané. Dlžníkovi totiž ZKR umožňuje predísť vyhláseniu konkurzu zaplatením pohľadávok (ako osobitným dôvodom na zastavenie konkurzného konania). Ak teda dlžník do vyhlásenia konkurzu preukáže, že zaplatil všetky splatné pohľadávky veriteľov, ktorí sú účastníkmi konkurzného konania, súd je povinný bezodkladne konkurzné konanie zastaviť. Preto ak žalovaný postupoval v medziach daných mu ZKR, nemožno túto skutočnosť pripočítavať v jeho neprospech v prípade rozhodovania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia. Úmysel žalovaného vyhnúť sa (znemožniť) budúcej exekúcii na pohľadávky žalobcu neosvedčuje ani dohoda o započítaní. K jej uzavretiu totiž došlo za jeho súčinnosti a sama o sebe je skôr prejavom snahy žalovaného uspokojovať pohľadávky veriteľov, teda aj pohľadávky žalobcu. Odvolací súd zdôrazňuje aj skutočnosť, že vlastné obchodné imanie žalovaného predstavuje sumu 2.529.370 eur (vyplýva z účtovnej závierky).

18. Odvolateľ v odvolacom konaní osvedčuje existenciu obavy zo zmarenia budúcej exekúcie aj poukázaním na exekučné konania (začaté pred vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie, aj po jeho vydaní).

19. Civilný sporový poriadok upravuje v rámci neodkladného (aj zabezpečovacieho) opatrenia osobitné procesné pravidlo, podľa ktorého je pre rozhodnutie relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Osobitný význam má ustanovenie § 329 ods. 2 CSP pre odvolacie konanie, pretože pri preskúmaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného (zabezpečovacieho) opatrenia, je aj pre odvolací súd relevantný stav, ktorý bol v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak odvolací súd nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali až po vydaní napadnutého rozhodnutia, a to bez ohľadu na to, či by viedli/neviedli k inému vyhodnoteniu zákonných podmienok uvedených v § 343 a nasl. CSP. Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že zmena skutkových okolností vytvára pre žalobcu priestor na podanie nového návrhu.

20. Odvolací súd nemohol prihliadať ani na exekučné konania začaté pred vydaním uznesenia súdu prvej inštancie, pretože ide o tzv. „novotu“ t.j. nové skutkové tvrdenia. Je pravdou, že prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany možno za istých okolností, ak neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie (tzv. novoty) uplatniť aj v odvolacom konaní, a to za podmienok uvedených v § 366 CSP, t.j. vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie, lehoty na

podanie odvolania. Odvolací súd uvádza, že pre uplatnenie tejto novoty v odvolacom konaní neboli splnené vyššie uvedené procesné podmienky a navyše žalobca splnenie týchto podmienok ani netvrdí.

21. Na základe uvedeného tak odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie (nad zastavenú časť) potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu bol priznaný v odvolacom konaní úspešnému žalovanému (keď návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia ako procesného prostriedku súdnej ochrany nebolo pre nenaplnenie zákonných podmienok vyhovené a je bez právneho významu, na zabezpečenie akej výšky svojej pohľadávky ho žalobca žiadal vydať). O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).